

Tenses زمان ها

زمان حال ساده:

۱. از زمان حال ساده برای مواردی که به صورت عمومی صحیح هستند و یا از لحاظ علمی تایید شده هستند استفاده می شود. برای مثال

degrees Celsius. ۱۰۰ Water boils at

آب در ۱۰۰ درجه سلسیوس می جوشد.

۲. از زمان حال ساده برای وضعیت های دائمی نیز استفاده می شود.

My parents live in London. They have lived there all their lives.

والدین من در لندن زندگی می کنند. آنها همه عمر خود را در آنجا سپری کرده اند.

۳. از زمان حال ساده برای بیان کارهایی که بصورت مکرر انجام می شود نیز استفاده می شود.

I usually get up early in the morning, then take a shower and have a light beak fast.

Next I get dressed to work.....

من معمولاً صبح زود بیدار می شوم ، دوش می گیرم و صبحانه مختصری می خورم. بعد آماده می شوم برم سر کارم .

۴. از زمان حال برای بیان عملی در زمان آینده نیز استفاده می کنیم.

A: What do you do this afternoon?

بعد از ظهر چه کار میکنی؟

B: Maybe I hang out with my friends in the park, then we have dinner at ۹ o'clock together.

شاید با دوستان پارک برویم ، سپس ساعت ۹ باهم شام بخوریم.

زمان حال استمراری (Be + ing form of the verb)

۱. از حال استمراری برای چیزی که در حال گفتن جمله اتفاق می افتد استفاده می شود. و در واقع این کار هنوز تمام نشده است.

The water is boiling. Can you turn it off?

آب در حال جوشیدن است. می توانید خاموشش کنید؟

۲. از حال استمراری برای وضعیت های موقت نیز استفاده می شود. برای مثال

I'm living with some friends until I find a flat.

من در حال حاضر با دوستانم زندگی میکنم تا هنگامی که یک آپارتمان پیدا کنم.

۳. از حال استمراری برای بیان زمان آینده نیز استفاده می شود. برای مثال

A: What are you doing this weekend?

B: Probably, I'm going to the movies and then visiting my parents.

آخر این هفته چیکار می کنی؟

من آخر این هفته می روم سینما و به خانواده ام سر می زنم.

به نکات زیر توجه کنید:

نکته اول: ما در گرامر زبان انگلیسی از افعال استمراری تنها برای اتفاقات و رخدادهایی مانند خوردن، باریدن، خواندن، خندیدن، و غیره استفاده می کنیم اما فعل هایی مانند (دانستن و دوست داشتن) know , like

جزو فعل های رخدادی محسوب نمیشوند. در زبان انگلیسی شما نمی توانید بگویید 'I am knowing' و یا 'They are liking' بلکه باید بگویید. 'I know' , 'They like'.

در گرامر زبان انگلیسی فعل های زیر نیز در حالت عادی در قالب افعال استمراری به کار نمیروند:

like - love - hate - want - need - prefer - know - realize - suppose - mean - understand
- believe - remember - belong - contain - consist - depend - seem

در زیر مثالهایی از کاربرد افعال بالا را می بینید:

I'm hungry. I want something to eat. (not 'I'm wanting').

من گرسنه هستم. میخوام چیزی بخورم

I understand what you mean. (not "I'm understanding what you mean").

من می فهمم شما چه می گوئید.

نکته دوم: هنگامی که think به معنای "ایده و نظر" باشد نمی توانید به صورت استمراری به کار ببرید. به مثال زیر توجه کنید:

What do you think will happen in the meeting? (Thinking =asking about opinion or idea, not 'What do you thinking?')

به نظرت در جلسه چه اتفاقی خواهد افتاد؟

اما think زمانی که به معنی "فکر کردن" باشد می تواند ing بگیرد. به مثال های زیر توجه کنید:

You look serious. What are you thinking about? (Thinking =Considering)

جدی به نظر میرسی. به چی فکر میکنی؟

I'm thinking of giving up my job. (Thinking = Considering)

من به استعفا از کارم فکر میکنم.

نکته سوم: در صورتیکه فعل have به معنی مالکیت 'possess' باشد از حال استمراری استفاده نمی کنیم. به مثال زیر توجه کنید:

We are enjoying our trip. We have a nice room in the hotel. (not 'we're having')

از سفر داریم لذت می بریم. اتاق زیبایی در هتل داریم (مالک اصلی نیست).

اما در صورتیکه فعل have به معنی مالکیت نباشد می توان انرا در قالب زمان حال استمراری بکار برد. (اینجا منظور از have داشتن نیست یعنی گرفتن اتاق)

We're enjoying our trip. We're having a great time.

از سفر داریم لذت می بریم. اوقات خوشی داریم (در حال گذراندن اوقات خوش هستیم).